ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 16.9.2019
COM(2019) 414 final

2019/0194 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τον καθορισμό της θέσης που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την τρίτη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο, σε σχέση με την προβλεπόμενη έκδοση απόφασης για τη σταδιακή κατάργηση των οδοντιατρικών αμαλγαμάτων και για την τροποποίηση του παραρτήματος Α της εν λόγω σύμβασης

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η παρούσα πρόταση αφορά την απόφαση για τον καθορισμό της θέσης που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης κατά την τρίτη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο, σε σχέση με την προβλεπόμενη έκδοση απόφασης για τη σταδιακή κατάργηση των οδοντιατρικών αμαλγαμάτων και για την τροποποίηση του παραρτήματος Α της εν λόγω σύμβασης.

2. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

2.1. Η σύμβαση της Μιναμάτα για τον υδράργυρο

Η σύμβαση της Μιναμάτα για τον υδράργυρο («η συμφωνία») αποτελεί το βασικό διεθνές νομικό πλαίσιο που αποσκοπεί στην προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος από τις ανθρωπογενείς εκπομπές και εκλύσεις υδραργύρου και ενώσεων υδραργύρου στον αέρα, το νερό και το έδαφος.

Αφορά ολόκληρο τον κύκλο ζωής του υδραργύρου, από την πρωτογενή εξόρυξη μέχρι τη διάθεση αποβλήτων υδραργύρου, συμπεριλαμβανομένης της προσωρινής αποθήκευσης του υδραργύρου, των μειγμάτων υδραργύρου με άλλες ουσίες, συμπεριλαμβανομένων των κραμάτων υδραργύρου, με περιεκτικότητα σε υδράργυρο τουλάχιστον 95 % κατά βάρος («μείγματα υδραργύρου»), καθώς και έξι ενώσεων υδραργύρου (χλωριούχος υδράργυρος (I), οξείδιο του υδραργύρου (II), θειικός υδράργυρος (II), νιτρικός υδράργυρος (II), κιννάβαρι και θειούχος υδράργυρος), εκτός των αποβλήτων υδραργύρου. Η συμφωνία τέθηκε σε ισχύ στις 16 Αυγούστου 2017. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας[1], όπως και τα περισσότερα κράτη μέλη[2].

2.2. Η διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών

Η διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας («COP») εκτελεί τα καθήκοντα που της ανατίθενται από τη συμφωνία και, για τον σκοπό αυτό, εξετάζει και αναλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τυχόν συμπληρωματικές δράσεις που μπορεί να απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της συμφωνίας, συμπεριλαμβανομένης της έκδοσης σχετικών κατευθυντήριων γραμμών.

Σύμφωνα με το άρθρο 28 της συμφωνίας και την απόφαση MC-1/1 σχετικά με τον εσωτερικό κανονισμό που εγκρίθηκε από την COP, στην πρώτη συνεδρίασή της (24-29 Σεπτεμβρίου 2017), κάθε συμβαλλόμενο μέρος έχει μία ψήφο. Ωστόσο, η Ένωση, ως οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, ασκεί το δικαίωμα ψήφου της, για θέματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά της, με αριθμό ψήφων ίσο προς τον αριθμό των κρατών μελών της που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας. Η Ένωση δεν ασκεί το δικαίωμα ψήφου

---

[1] Απόφαση (ΕΕ) 2017/939 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2017, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο (ΕΕ L 142 της 2.6.2017, σ. 4).

[2] Στις 20 Ιουνίου 2019 είκοσι τρία κράτη μέλη είχαν κυρώσει τη σύμβαση της Μιναμάτα για τον υδράργυρο, ήτοι η Αυστρία, το Βέλγιο, η Βουλγαρία, η Κροατία, η Τσεχική Δημοκρατία, η Δανία, η Εσθονία, η Φινλανδία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ουγγαρία, η Ιρλανδία, η Λετονία, η Λιθουανία, το Λουξεμβούργο, η Μάλτα, οι Κάτω Χώρες, η Πορτογαλία, η Ρουμανία, η Σλοβακία, η Σλοβενία, η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

της εάν κάποιο από τα κράτη μέλη της ασκήσει το δικό του δικαίωμα ψήφου και αντιστρόφως.

2.3. Η προβλεπόμενη πράξη της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών

Με βάση τις πληροφορίες που τέθηκαν στη διάθεση των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας, η COP αναμένεται ότι, κατά την τρίτη συνεδρίασή της, στις 25 Νοεμβρίου 2019, θα εγκρίνει απόφαση σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των οδοντιατρικών αμαλγαμάτων και με την τροποποίηση του παραρτήματος Α της σύμβασης με βάση κοινή πρόταση που υπέβαλαν έξι αφρικανικές χώρες οι οποίες είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας (Γκαμπόν, Τσαντ, Γουινέα Μπισάου, Μποτσουάνα, Σενεγάλη, Νίγηρας), σύμφωνα με τα άρθρα 26 και 27 της συμφωνίας («η προβλεπόμενη πράξη»).

Το μέρος Ι του παραρτήματος Α της συμφωνίας περιλαμβάνει κατάλογο προϊόντων με προσθήκη υδραργύρου (όπως, π.χ., ορισμένους συμπαγείς λαμπτήρες φθορισμού για σκοπούς γενικού φωτισμού) των οποίων η κατασκευή, εισαγωγή και εξαγωγή απαγορεύονται από το 2021 και μετά, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 αυτής της συμφωνίας.

Το μέρος ΙΙ του παραρτήματος Α της συμφωνίας περιλαμβάνει κατάλογο εννέα μέτρων σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση της χρήσης οδοντιατρικών αμαλγαμάτων. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 και με το μέρος ΙΙ του παραρτήματος Α της συμφωνίας, τα μέρη πρέπει να λάβουν τουλάχιστον δύο μέτρα (π.χ. να περιορίσουν τη χρήση των οδοντιατρικών αμαλγαμάτων ώστε να χρησιμοποιούνται μόνο σε μορφή κάψουλας).

Ο σκοπός της προβλεπόμενης πράξης είναι η σταδιακή κατάργηση της χρήσης οδοντιατρικών αμαλγαμάτων. Για να γίνει αυτό, η προβλεπόμενη πράξη προτείνει τη ρύθμιση της κατασκευής και του διεθνούς εμπορίου οδοντιατρικών αμαλγαμάτων σε δύο στάδια. Πρώτον, προβλέπει τη σταδιακή κατάργηση, από το 2022, της κατασκευής, εισαγωγής και εξαγωγής οδοντιατρικών αμαλγαμάτων όταν προορίζονται για την οδοντιατρική θεραπεία νεογιλών δοντιών, καθώς και δοντιών παιδιών κάτω των 15 ετών και εγκύων ή θηλαζουσών γυναικών. Δεύτερον, προβλέπει την εφαρμογή αυτής της απαγόρευσης, από το 2025, στην κατασκευή, εισαγωγή και εξαγωγή οδοντιατρικών αμαλγαμάτων για όλες τις άλλες χρήσεις, εκτός εάν δεν υπάρχουν εναλλακτικές επιλογές χωρίς υδράργυρο. Σχετικά μ' αυτό, η προβλεπόμενη πράξη προτείνει τη διαγραφή του μέρους ΙΙ του παραρτήματος Α της συμφωνίας και τη συμπερίληψη των οδοντιατρικών αμαλγαμάτων στον κατάλογο προϊόντων με προσθήκη υδραργύρου που αναφέρεται στο μέρος Ι του παραρτήματος Α της συμφωνίας.

3. Η ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΕΙ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΈΝΩΣΗΣ

Η προτεινόμενη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης είναι να υποστηρίξει, κατά την τρίτη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών, την έκδοση απόφασης που συνάδει με το κεκτημένο της ΕΕ.

Το άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2017, για τον υδράργυρο[3] [«κανονισμός (ΕΕ) 2017/852»] απαγορεύει, από την 1η Ιουλίου 2018, τη χρήση οδοντιατρικών αμαλγαμάτων στην ΕΕ για την οδοντιατρική θεραπεία νεογιλών δοντιών, καθώς και δοντιών παιδιών κάτω των 15 ετών και εγκύων ή θηλαζουσών γυναικών.

Το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/852 προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έως τις 30 Ιουνίου 2020,

[3] ΕΕ L 137 της 24.5.2017, σ.1.

σχετικά με την εφικτότητα της σταδιακής κατάργησης στην ΕΕ της χρήσης των οδοντιατρικών αμαλγαμάτων μακροπρόθεσμα και, κατά προτίμηση μέχρι το 2030, λαμβάνοντας υπόψη τα εθνικά σχέδια των κρατών μελών σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των οδοντιατρικών αμαλγαμάτων, σχέδια τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3, και με απόλυτο σεβασμό της αρμοδιότητας των κρατών μελών όσον αφορά την οργάνωση και την παροχή υγειονομικών υπηρεσιών και ιατρικής περίθαλψης. Σ' αυτή τη βάση, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δρομολόγησε, τον Σεπτέμβριο του 2018, μελέτη για την εκτίμηση της εφικτότητας αυτής της σταδιακής κατάργησης στην ΕΕ έως το 2030. Το αποτέλεσμα της μελέτης θα περιέχει μια τεχνική εκτίμηση, καθώς και ανάλυση των προαναφερόμενων εθνικών σχεδίων, τα οποία έπρεπε να έχουν υποβληθεί από τα κράτη μέλη έως την 1η Ιουλίου 2019. Η μελέτη αυτή θα ολοκληρωθεί τον Φεβρουάριο του 2020 και θα αξιοποιηθεί για τη σύνταξη της έκθεσης της Επιτροπής που θα πρέπει να είναι έτοιμη έως τα τέλη Ιουνίου του 2020.

Επομένως, το κεκτημένο της ΕΕ ρυθμίζει τη χρήση οδοντιατρικών αμαλγαμάτων αλλά δεν εμποδίζει επί του παρόντος την παρασκευή, την εισαγωγή και την εξαγωγή τους. Στο μέλλον μπορεί να εξεταστεί η δυνατότητα διεύρυνσης των περιορισμών χρήσης, ώστε να περιληφθεί απαγόρευση παρασκευής, εισαγωγής και εξαγωγής των οδοντιατρικών αμαλγαμάτων ανάλογα, μεταξύ άλλων, με το αποτέλεσμα της επανεξέτασης του κανονισμού (ΕΕ) 2017/852 σύμφωνα με το άρθρο 19.

Επομένως, κατά την τρίτη συνεδρίαση της διάσκεψης των μερών της συμφωνίας, η ΕΕ μπορεί να υποστηρίξει μόνο την έκδοση απόφασης η οποία να συνάδει με το κεκτημένο της ΕΕ. Απαιτείται θέση της Ένωσης, καθώς τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας θα είναι υποχρεωμένα να εφαρμόσουν την προβλεπόμενη πράξη, όταν αυτή εκδοθεί.

4. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

4.1. Διαδικαστική νομική βάση

4.1.1. Αρχές

Το άρθρο 218 παράγραφος 9 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει την έκδοση αποφάσεων για τον καθορισμό «*των θέσεων που θα πρέπει να ληφθούν, εξ ονόματος της Ένωσης, σε όργανο που συνιστάται από δεδομένη συμφωνία, όταν το εν λόγω όργανο καλείται να θεσπίσει πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα, με εξαίρεση τις πράξεις που συμπληρώνουν ή τροποποιούν το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας*». Η έννοια των «*πράξεων που παράγουν έννομα αποτελέσματα*» περιλαμβάνει πράξεις οι οποίες παράγουν έννομα αποτελέσματα δυνάμει των κανόνων του διεθνούς δικαίου που διέπουν το συγκεκριμένο όργανο. Περιλαμβάνει, επίσης, κείμενα που δεν έχουν δεσμευτική ισχύ βάσει του διεθνούς δικαίου, αλλά «*επηρεάζουν με καθοριστικό τρόπο το περιεχόμενο των ρυθμίσεων που θεσπίζει ο νομοθέτης της Ένωσης*»[4].

4.1.2. Εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση

Η διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών είναι ένα όργανο που έχει συσταθεί με συμφωνία, ήτοι τη σύμβαση της Μιναμάτα για τον υδράργυρο.

Η προβλεπόμενη πράξη, την οποία καλείται να εγκρίνει η διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών, είναι πράξη που παράγει έννομα αποτελέσματα. Η προβλεπόμενη πράξη παράγει

---

[4] Απόφαση του Δικαστηρίου, της 7ης Οκτωβρίου 2014, στην υπόθεση C-399/12, Γερμανία κατά Συμβουλίου, ECLI: EU:C:2014:2258, σκέψεις 61έως 64.

έννομα αποτελέσματα, διότι τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας θα πρέπει να λάβουν μέτρα για να διασφαλίσουν την εφαρμογή και την τήρησή της.

Η προβλεπόμενη πράξη δεν συμπληρώνει ούτε τροποποιεί το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας. Συνεπώς, η διαδικαστική νομική βάση για την προτεινόμενη απόφαση είναι το άρθρο 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ.

4.2. Ουσιαστική νομική βάση

4.2.1. Αρχές

Η ουσιαστική νομική βάση για την έκδοση απόφασης βάσει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ εξαρτάται πρωτίστως από τον στόχο και το περιεχόμενο της προβλεπόμενης πράξης για την οποία λαμβάνεται θέση εξ ονόματος της Ένωσης. Εάν η προβλεπόμενη πράξη επιδιώκει διττό σκοπό ή έχει δύο συνιστώσες και αν ένας από τους σκοπούς ή μία από τις συνιστώσες μπορεί να χαρακτηριστεί κύριος/-α, ενώ ο/η άλλος/-η έχει απλώς παρεπόμενο χαρακτήρα, η απόφαση δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ πρέπει να στηρίζεται σε μία και μόνο ουσιαστική νομική βάση, ήτοι εκείνη που επιβάλλει ο κύριος ή πρωτεύων σκοπός ή συνιστώσα.

4.2.2. Εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση

Ο κύριος σκοπός και το περιεχόμενο της προβλεπόμενης πράξης αφορούν το περιβάλλον. Ως εκ τούτου, η ουσιαστική νομική βάση για την προτεινόμενη απόφαση είναι το άρθρο 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

4.3. Συμπέρασμα

Το άρθρο 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ, θα πρέπει να αποτελέσει τη νομική βάση της προτεινόμενης απόφασης.

2019/0194 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τον καθορισμό της θέσης που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την τρίτη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο, σε σχέση με την προβλεπόμενη έκδοση απόφασης για τη σταδιακή κατάργηση των οδοντιατρικών αμαλγαμάτων και για την τροποποίηση του παραρτήματος Α της εν λόγω σύμβασης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η σύμβαση της Μιναμάτα για τον υδράργυρο[5] («η συμφωνία») συνήφθη από την Ένωση με την απόφαση (ΕΕ) 2017/939 του Συμβουλίου[6] και τέθηκε σε ισχύ στις 16 Αυγούστου 2017.

(2) Σύμφωνα με την απόφαση MC-1/1 σχετικά με τον εσωτερικό κανονισμό που εγκρίθηκε από τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας, κατά την πρώτη συνεδρίασή της, τα συμβαλλόμενα μέρη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να καταλήξουν σε συμφωνία με συναίνεση όσον αφορά όλα τα ζητήματα ουσίας.

(3) Η διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας, κατά την τρίτη συνεδρίασή της στις 25-29 Νοεμβρίου 2019, αναμένεται να εκδώσει απόφαση («η προτεινόμενη απόφαση») σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των οδοντιατρικών αμαλγαμάτων και την τροποποίηση του παραρτήματος Α της συμφωνίας.

(4) Είναι σκόπιμο να καθοριστεί η θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης στη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας, δεδομένου ότι η προτεινόμενη απόφαση θα παραγάγει έννομα αποτελέσματα, διότι τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας θα πρέπει να λάβουν μέτρα για την εφαρμογή της σε εθνικό και/ή περιφερειακό επίπεδο.

(5) Η προτεινόμενη απόφαση προβλέπει την απαγόρευση, από το 2022, της παρασκευής, εισαγωγής και εξαγωγής οδοντιατρικών αμαλγαμάτων όταν προορίζονται για την οδοντιατρική θεραπεία νεογιλών δοντιών, καθώς και δοντιών παιδιών κάτω των

---

5 Επικυρωμένο αντίγραφο της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο διατίθεται στη διεύθυνση: https://treaties.un.org/doc/Treaties/2013/10/20131010%2011-16%20AM/CTC-XXVII-17.pdf

6 Απόφαση (ΕΕ) 2017/939 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2017, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης της Μιναμάτα για τον υδράργυρο (ΕΕ L 142 της 2.6.2017, σ. 4).

δεκαπέντε ετών και εγκύων ή θηλαζουσών γυναικών. Η προτεινόμενη απόφαση προβλέπει την επέκταση αυτής της απαγόρευσης, από το 2025, στην παρασκευή, εισαγωγή και εξαγωγή οδοντιατρικών αμαλγαμάτων για όλες τις άλλες χρήσεις, εκτός εάν δεν υπάρχουν εναλλακτικές επιλογές χωρίς υδράργυρο. Η προτεινόμενη απόφαση προβλέπει την τροποποίηση του παραρτήματος Α της συμφωνίας ως μέσο για την ενσωμάτωση αυτών των απαγορεύσεων στη συμφωνία.

(6) Το άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τον υδράργυρο[7] απαγορεύει, από την 1η Ιουλίου 2018, τη χρήση οδοντιατρικών αμαλγαμάτων στην ΕΕ για την οδοντιατρική θεραπεία νεογιλών δοντιών, καθώς και δοντιών παιδιών κάτω των δεκαπέντε ετών και εγκύων ή θηλαζουσών γυναικών· το δε άρθρο 19 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι η Επιτροπή θα αξιολογήσει και θα υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έως τις 30 Ιουνίου 2020, σχετικά με την εφικτότητα της σταδιακής κατάργησης στην ΕΕ της χρήσης των οδοντιατρικών αμαλγαμάτων μακροπρόθεσμα, κατά προτίμηση μέχρι το 2030.

(7) Η προτεινόμενη απόφαση θα πρέπει, επομένως, να υποστηριχθεί μόνον όσον αφορά τα στοιχεία της για τη σταδιακή κατάργηση της χρήσης οδοντιατρικών αμαλγαμάτων για την οδοντιατρική θεραπεία νεογιλών δοντιών, καθώς και δοντιών παιδιών κάτω των δεκαπέντε ετών και εγκύων ή θηλαζουσών γυναικών· δεδομένου ότι η Ένωση θα πρέπει να υποστηρίξει την έκδοση απόφασης από τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας μόνον εφόσον η απόφαση συνάδει με το κεκτημένο της Ένωσης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης στην τρίτη συνεδρίαση της διάσκεψης των συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας είναι να υποστηριχθεί η έκδοση απόφασης για τη σταδιακή κατάργηση της χρήσης οδοντιατρικών αμαλγαμάτων η οποία να συνάδει με το κεκτημένο της Ένωσης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Επιτροπή.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

[7] Κανονισμός (ΕΕ) 2017/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2017, για τον υδράργυρο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1102/2008 (ΕΕ L 137 της 24.5.2017, σ. 1).